Година I. София, Май 1933 год. Брой 1.

ЗДРАВЕЦЪ

ДЕТСКИ В-КЪ ЗА ЗДРАВНА ПРОСВѢТА, ПРЕДПАЗНА МЕДИЦИНА И ЗДРАВЪ ЖИВОТЪ
ИЗЛИЗА ВСѢКИ МЕСЕЦЪ ПРЕЗЪ УЧЕБНАТА ГОДИНА
Редакторъ: **Д-ръ Ник. Станчевъ**

АБОНАМЕНТЪ ЗА ГОДИНА
10 ЛЕВА
ВЪВ ПРЕДПЛАТА.
На 5 абонати 1 даромъ.
Адресъ: Д-ръ Ник. Станчевъ
ул. „Климентина" № 11
София.

Разрешенъ отъ Министерство то на Народната Просвѣта съ № 15975 отъ 23. V. 1933 год.

Сътрудничатъ: **Проф. Д-ръ Ватевъ, Владимиръ Русалиевъ, Д-ръ Бор. Калъчиевъ, Д-ръ Дим. Чолаковъ, Д-ръ Руси Радковъ, Чичо Стоянъ, Д-ръ В. Ив. Неновъ, Хр. Лалевъ и другиединдни наши писатели, лѣкари, педагози и художници**

ЗДРАВЕЦЪ

Горското цвѣте здравецъ, което благоухае покрай планинскитѣ ручеи и по хладнитѣ дѫбрави, е изразъ на здраве и бодрость. Здравецовата китка се подпася въ ранна пролѣтъ съ пожелание за здраве. Съ здравецъ се кичатъ децата, когато запплѣтятъ изъ гората на разходка. Здравецъ посажда̀тъ девойки изъ китни градини, за да благоухае и краси.

Нека и нашиятъ в. „Здравецъ" донесе на всѣко дете, което го чете, бодрость, сила и радость и нека наученото отъ него го дари съ здраве и дѣлтъ жи вотъ.

Здравецъ ще ви предпази отъ болести и мжки — ще ви научи какъ да останете вѣчно млади и винаги здрави.

Накитете се съ горски здравецъ, мили деца и четете винаги в. „Здравецъ"!

Слънчевитѣ цвѣтя

Погледнете деца, колко много цвѣтя сж разцвѣтали изъ градинитѣ и гората, съ хиляди пъстри китки и скорци полето. А нашитѣ се зелентѣтъ отдалечъ като нѣкой новъ кислинъ. Отъ вѣчно блика радость, животъ и здраве. Въздухътъ е напоенъ съ чуденъ дъхъ. Какъ леко се диша прясъ пролѣтта. Слънцето е съдбуло живота изпрозъ. Зимата бѣ приспала цвѣтѣ и дървета. Тя бѣ прибрала децата вкъщи и ги бѣ обвила съ фанелки, дебели палта и ямурчета. Й сега принуди на воля радостно всички, пѣятъ, скачатъ и подъ слънчевата топлина зачервяватъ страдчетѣ си.

Майкитѣ извадиха вече сакснитѣ съ цвѣтѣ изъ избитѣ и тъмнитѣ стаи, където бѣха презимували. Видѣхте ли ги какви бѣлѣ жетвени, увѣхнали, побледнѣли. Сѣкашъ сж бо лували тежка болесть, или сж гладували. Но тѣ сж имали, количко доща и храна, и всичко, но нѣма слънчевина ги е галило въ тъмната изба. Затова сж тъй покъпъртени. Видѣхте ли ги сѣдѣ нѣколко дни, когато сж рожнѣли вънка на двора подъ слънчевото небе, — колко бѣрзе се поправ ха. Какъ листата имъ станѣ зелени, изпрежка си клончета и почнѣка да показватъ нови листчета. Слънчевитѣ цвѣтя сж здрави, свѣжи и красиви, в избенотѣ — болни и грозни.

И деца сж слънчеви рожби. И тѣ - бивать най-здрави, само когато растнатъ подъ слънчева грижа, когато не живѣятъ въ тъмнотѣ и влажни стайчки и избн бѣз прозорци, а само на открито, подъ слънцето.

Станете всички слънчеви деца, и като слънчевитѣ цвѣтѣ и дървета ще се радвате на здраве, хубость и сила.

Слънчевитѣ цвѣтѣ се кѣлятъ въ чистия въздухъ, водата ги изхиня и слънцевитѣ лѣчи ги галятъ и топлятъ.

Слънцето приятно ведмжкъ еди кога всѣ деца и тѣ да прижакатъ, когато то грѣе, голички както пеперудкитѣ и пѣтичкитѣ и да правятъ слъ чеви бѣгане безъ ризки и чорапки. Така тѣ станали слъ чеви деца. Листата на цвѣтѣ и дървета отъ слънцето ставатъ зелени, а кожата на деца — червена и изпечена.

Слънчевитѣ деца почнѣка да хранятъ зрѣлите плодове, кра ставчики, доматчета, марулки, рѣпчики и чесъчъ, или винаги ядатъ сирене. Сирене е много картофи, пиели нѣлко и обичали често да се кѣлятъ и пѣятъ. Е, сега вече всички деца сж пораснали, но полето и пѣсъчта имъ се чувала далече, далече по поля и гори — пѣсъчта на здравеца. Улъшили се микробитѣ отъ тѣла пѣсень и изгѣлали всички болести. Така сж станали слъчевитѣ деца отъ страдания и стаи на много, много деца.

Д-ръ Н. Станчевъ

ЗДРАВЕТО Е РАДОСТЬ ЗДРАВЕТО Е СИЛА

Пролѣтна пѣсень

Цвѣтя, цвѣтя и многозвучна пѣсень,
И ясенъ, синъ, безкраенъ сводъ небесенъ,
О, хубавъ, дивенъ, ненагледанъ май,
Защо при насъ не бѫдешъ ти безкрай?

Да бѫдатъ днитѣ радостни, честити
И пълни съ розовъ дъхъ нощитѣ.
Да нѣма скърби, мжки и неволи,
Бездомни, боси, гладни, голи.

Да бѫде миръ и радость по земята
И всички да живѣятъ като брата —
Далечъ отъ злоба, зависть и отъ злото
Да дойде най-подирь доброто.

Цвѣтя, цвѣтя и многозвучна пѣсень,
И ясенъ, синъ, безкраенъ сводъ небесенъ,
О, хубавъ, дивенъ, ненагледенъ май,
Защо при насъ не бѫдешъ ти безкрай? . . .

Владимиръ Русалиевъ

Малка приказка

Леля Тотка не е стара, а нѣма зайки. Когато спорѫ, или се сѣщѫ, отъ страни на елиѧ й стъркатъ два пъчерки и развалени хлѣбъ, които леля Тотка е оскорбила на гоститѣ. Но ать и сестричето ми Ганка е чернена и изпечена.

Сѣщевитѣ деца почнѣка да хранятъ зрѣлите плодове, кра ставчики, доматчета, марулки, рѣпчики и чесъчъ, или винаги ядатъ сирене. Сирене е много картофи, пиели нѣлко и обичали често да се кѣлятъ и пѣятъ. Е, сега вече всички деца сж пораснали, но полето и пѣсъчта имъ се чувала далече, далече по поля и гори — пѣсъчта на здравеца. Улъшили се микробитѣ отъ тѣла пѣсень и изгѣлали всички болести. Така сж станали слъчевитѣ деца отъ страдания и стаи на много, много деца.

Д-ръ Н. Станчевъ

Леля Тотка е добра, но понѣ ще съдѣ съ лъжица, но пакъ е опасна чи е болна често стомана

Моитѣ зайки не ме боятъ. Мами е научила да ги отмахнѣ по наги слъдъ кдене и не ми позволява никога да ги пѣтамъ предда сякъ. Си изкъсъ ракцетѣ и усъ тъ. Ать и сестричето ми Ганка и чакане никога да ни подаватъ з това, и, щомъ се напрежнѣ, ще ми заблиѧтъ четки и си чистиѧ хлѣбчѣ с праъ за хлѣбъ. Нѣе с изпиване усъта всѣка вечерта сутринъ, защото всякде да ивадъ хубави и здрави хлѣбъ, за и страдане отъ тѣхъ както леля Тотка

Д-ръ Б. Калъчиевъ

Кое дете не е боледувало?

Малко сж децата, които не сж никакъ боледували въ живота си. Нека тия щастливи здравчета си съобщатъ имената въ редакцията и ако иматъ портрети, да ги изпратятъ.